

**ABSOLVENTSKÁ PRÁCE
ZÁKLADNÍ ŠKOLA, ŠKOLNÍ 24, BYSTRÉ 569 92
9. ROČNÍK**

Pátrání po jménech a příjmeních

Patrik Simajchl

ŠKOLNÍ ROK 2021/2022

Prohlašuji, že jsem absolventskou práci vypracoval samostatně a všechny použité zdroje jsem řádně uvedl.

Děkuji za pomoc při zpracování tématu paní učitelce Mgr. Janě Müllerové

V Bystrém dne 10.5 2022

1. Obsah

1. Obsah.....	1
2. Úvod.....	2
3. TEORETICKÁ ČÁST.....	3
1. Jména.....	3
2. Příjmení.....	5
a) Vývoj příjmí.....	6
b) Pravopis příjmí.....	7
c) Struktura českých příjmení.....	7
4. PRAKTICKÁ ČÁST.....	9
5. Závěr.....	12
6. Přílohy.....	13
7. Citace.....	17

2. Úvod

Každý z nás dostane při narození své osobní jméno a také příjmení. Jméno spolu s příjmením slouží k jakési identifikaci každého jedince a k rozlišení jednotlivých členů rodiny.

Tato práce má za cíl zmapovat nejčastější podoby osobních jmen a příjmení u žáků Základní školy v Bystrém a osvětlit jejich původ.

V teoretické části jsem se zaměřil na vysvětlení pojmů, jaký byl vývoj jmen a příjmení. V praktické části jsem využil informací z dotazníků, které jsem rozdál do jednotlivých tříd. Sběr informací jsem provedl v prosinci 2021 a v lednu 2022.

3. TEORETICKÁ ČÁST

1. *Jména*

Jméno vybírají pro dítě rodiče při narození, přičemž člověk může mít více jmen. Jména podléhají různým módním stylům. Některá jména byla v minulosti velice častá a dnes se již nepoužívají a naopak. Dříve se jméno nazývalo křestní podle církevního křtu, později se začal používat název jméno rodné.

Jejich zápis a užívání jsou řízeny platnými právními předpisy. Jedná se o zákon o matrikách, jménu a příjmení č. 301/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zde je uvedeno, že fyzická osoba, které byl matričním úřadem vydán matriční doklad, má povinnost užívat v úředním styku jméno, popř. jména, která jsou uvedena na tomto dokladu. Jménem si přitom rozumí osobní jméno podle občanského zákoníku[1]. Do matriční knihy lze zapsat jakékoliv existující jméno, a to ve správné pravopisné podobě. Nelze zapsat jména zkomolená, zdrobnělá a domácká.

Osobní jméno (antroponymum) je vlastní jméno či soustava jmen, pod kterými je jednotlivý člověk znám. Problematikou osobních jmen se zabývá antroponomastika[2].

Původ jmen užívaných v naší zemi lze najít ve jménech obecných, tj. v označení osob, zvířat, věcí, vlastností, činností a stavů. Jména vznikala kvůli potřebě jedince pojmenovat, popsat jeho vztah k lidem, k přírodě, k bohům nebo ke světu. Zprvu se u většiny národů pojmenovávali jen dospělí lidé, děti až později. Zpočátku převládala jednojmennost. V naší zemi se užívají jména nejrozličnějšího původu. Jde zejména o jména slovanského původu, hebrejského původu, řecká jména, latinská jména, germánská nebo keltská[3].

Podoba jmen v našich zemích prošla velkým vývojem. Do 13. století převládala jednojmennost. Volbu jména výrazně ovlivňovala víra v jeho význam. Jméno nesloužilo jenom k rozlišování osob, ale pociťovalo se jako důležitá součást osobnosti, ztělesňující vlastnosti nositele. Jméno mělo

ochránit před nepřízní osudu, před smrtí a zlými démony. Užívala se převážně jména slovanská. Původně byli pojmenováni dospělí lidé, zvláště vládci a šlechta, zatímco děti zůstávaly nepojmenovány. Jména byla rozdělena stavovsky, složená jména byla vyhrazena šlechtě, jednoduchá jména užíval poddaný lid. Také začínala pronikat na naše území jména cizí, zejména německá. S pronikáním křesťanství se objevovala vlna křesťanských jmen. Užívání těchto jmen se zpočátku omezovalo na kláštery a duchovenstvo, šlo o jména mužská. V období od 13. do 18. století dochází k velkému rozšíření církevních křesťanských jmen. Jména slovanská ustupují do pozadí, rozšiřuje se kult svatých. Od poloviny 16. století se u nás směla dávat pouze jména z římské martyrologie (seznam mučedníků a svatých). Během 14. století vznikají kalendáře a začíná se datovat podle svátků. V období humanismu a renesance získávají novou oblibu stará jména. Pod vlivem reformace k nám pronikají starozákonní jména a nově i latinská či řecká jména. Od 16. století se uplatňuje ve větší míře užívání dvou křesťanských jmen, které bylo zprvu omezeno jen na šlechtu, později se rozšířilo i mezi prostý lid. V době baroka došlo k další vlně křesťanských jmen zaměřených na kult Panny Marie a sv. Josefa. Starší jména byla zatlačována. Mezi nejčastější jména patřil Jan, Petr, Mikuláš, Jiří, Václav, Martin, Ondřej, Tomáš, Jakub, Matěj, Pavel, Adam, Josef, František, Karel, Antonín. A ze ženských jmen Kateřina, Anna, Dorota, Markéta, Alžběta, Klára, Ludmila, Magdaléna, Barbora a Marie.

V době národního obrození dochází k ožívování slovanských jmen, vznikají jména složená. Po roce 1945 u nás dochází v důsledku historických a společenských změn ke stírání rozdílů mezi vesnicí a městem, mizel vliv církve. Výběr jmen byl usměrňován matričními předpisy. Uplatňovala se dobová společenská obliba, vkus a móda. Došlo k ožívování starších jmen, pronikala i cizí nová jména, a i jména orientální. Vliv módy zasahoval spíše ženská jména. Po roce 1989 dochází k závažným změnám v politickém, kulturním a společenském životě naší země. Možnost vycestovat do různých oblastí světa poskytovala našim občanům styk s jinými kulturami, který ovlivnil volbu jmen. Dochází k dalšímu ožívování jmen biblických, starozákonních, židovských, je zájem o Kelty. Volbu jmen ovlivňují zahraniční seriály, pronikají i jména jinoslovanská. Nová jména se objevují v důsledku tzv. smíšených rodičovských dvojic. Nalezneme islámská jména, jména ovlivněná buddhismem, hinduismem, domorodá africká jména. Speciální skupinu tvoří jména vietnamská.

Podle údajů Českého statistického úřadu se po roce 1990 nejčastěji objevují tato jména: Jan, Jakub, Tomáš, Martin, Filip, Michal, David, Lukáš, Ondřej, Vojtěch a ženská jména Tereza, Kateřina, Natálie, Adéla, Barbora, Eliška, Nikola, Kristýna, Michaela a Veronika[3].

2. Příjmení

Po tzv. jednojmennosti se dědičná příjmení u nás vyvíjela postupně z nedědičných „příjmí“ (přízvisek), kterými se rozlišovali lidé stejného jména v obci nebo v kolektivu. Samo slovo příjmení do dnes označuje druhotný vztah k osobnímu jménu. Nabývalo na významu ve chvíli, kdy označení osobním jménem nestačilo k přesnému rozlišení osob.

Osobních jmen se používalo málo, proto se jejich nositelé rozlišovali rozličnými podobami svého jména. Jindy se rozlišovali označením otce, matky nebo manželky. Každá generace mohla být označována jiným příjmením. Osoby mohly mít i několik příjmení.

V rámci vývoje se vykrystalizovalo několik specifických druhů příjmí:

- a) přídomky (šlechtické predikáty)
- b) patronyma – pojmenování podle otce
- c) metronyma – pojmenování podle matky
- d) podle domovních znaků ve městech
- e) jména po chalupě

Příjmí se užívalo v období 1100 – 1786. Příjmí jako doplňkové jméno bylo neoficiální a jako takové bylo nedědičné. Mnohokrát se v dobových zápisech objevovaly chyby. Dnes již nelze u většiny příjmí stanovit jejich motivaci. Lze je tedy klasifikovat takto:

1. příjmí utvořená z křestních jmen
2. příjmí utvořená z toponym (toponymum – vlastní zeměpisné jméno)
3. příjmí utvořená ze jmen národů, zemí a krajů
4. příjmí motivovaná polohou, bydlištěm a lokalizací
5. příjmí utvořená z výrazů vztahujících se k člověku, k jeho věku a příbuzenskému stavu, k jeho vlastnostem
6. příjmí utvořená podle sociálního rozvrstvení, společenských poměrů, hodností, právních a majetkových vztahů
7. příjmí vztahující se k přírodě, k názvům rostlin a živočichů, z označení neživé přírody
8. příjmí utvořená podle názvů řemesel, zaměstnání a činností, slovesných tvarů a spřežek
9. příjmí utvořená podle názvů věcí, potravin a jídel, zbraní, nástrojů a výrobků

10. příjmy utvořené z abstrakt, náboženských představ, nadpřirozených bytostí
11. příjmy tvořené z neohebných druhů slov

Speciální bylo pojmenovávání žen. Dcery byly identifikovány vztahem k otci, manželky a vdovy vztahem k manželovi. Jestliže měla žena významnější postavení než muž, tak přebíral její příjmy on. Pokud měla žena postavení samostatné, tvořilo se její příjmy jako u mužů.

a) Vývoj příjmí

Vývoj příjmí a příjmení lze rozdělit do několika etap. V období 1100 – 1300 převládala jednojmennost. Ta však mnohdy nestačila, zejména při zápisu důležitých právních aktů. Tehdy také začaly vznikat šlechtické přídomky. V období 12. a 13. století se vyhranily dva druhy příjmí – podle otce a šlechtický predikát. Dvouslovné pojmenování se nejdříve prosadilo u šlechty. Příjmy postupně nabývají na větším významu a na konci 15. století jsou již hodně rozšířena. Příjmy obyvatel českých zemí tvořila rozvinutý systém a byly zastoupeny všechny typy příjmí. Od roku 1500 převládá neoficiální dvoujmennost – křestní jméno a neoficiální příjmy, které se postupem doby prosazuje a ustaluje a je pro mužské pohlaví zastupující rodinu na veřejnosti téměř závazné. Děti se pojmenovávaly s výrazy obsahujícími jméno otce nebo zákonného zástupce. Objevují se tovaryšská jména. Soustava příjmí byla na konci 18. století natolik rozvinuta, že představovala solidní základnu k uzákonění druhého závazného jména. K tomu došlo v roce 1786, kdy císař Josef II. vydal patent, z něhož vyplývala povinnost mít stabilizované dědičné příjmy. Císařský dvůr měl totiž z ekonomických a vojenských důvodů zájem o přesnou evidenci obyvatel. Příjmy tedy získali kromě šlechty, měšťanstva a svobodných sedláků také bezzemci a čeledí. Příjmy se tak stalo identifikačním znakem prvořadé důležitosti a rodné nebo křestní jméno znakem druhořadým. Příjmy tedy naznačuje příslušnost ke konkrétní rodině a rodu, zatímco rodné jméno určuje a odlišuje od sebe jednotlivé příslušníky rodiny. Proto jsou příjmy dědičné, kdežto jména je možné zvolit. Tehdy také vzniká pojem příjmení (stálo „při jméně“).

Od poloviny 19. století dochází k pravopisné reformě a od ní se datuje dnešní grafická podoba příjmení. Pro zápis a užívání příjmení byly ve 20. století nejdůležitější dva zákony, a to zákon o matrikách, č. 268/49 Sb., a č. 55/1950 Sb., o užívání a změně jména a příjmení, ve znění pozdějších předpisů. Zápis do matriční knihy má zásadní důležitost. Jeho matriční podoba je závazná pro jeho uvá-

dění ve všech dalších veřejných listinách. Občan ČR má nejen právo, ale i povinnost užívat takovou formu příjmení, jakou je zapsán v matrice.

b) Pravopis příjmí

Pravopis příjmí nebo příjmení se přenáší z generace na generaci. Jedno a totéž příjmení se může v různých rodinách vyskytovat v odlišných pravopisných podobách. Mohou zachycovat i různá vývojová stádia pravopisu. Ke změnám docházelo v rámci přepisování záznamů z jiných jazyků, tak i při samém přepisu, záleželo i na písmařské úrovni. Vlivem historických a společenských událostí se k nám dostala řada příjmení cizího původu. Tato jména u nás zakotvila a prošla procesem počestění.

Po stránce mluvnické se příjmení zapisují v podobě rodově rozlišující muže a ženu. Jedním ze základních rysů je tzv. přechylování příjmení u tvorby ženských podob příjmení. Přechýlená podoba ženského příjmení má dvě funkce – jednak rodově určuje nositelku příjmení a také umožňuje ženské příjmení v textu skloňovat. Tvoří se připojením koncovky *-ová*. Nový matriční zákon upravil možnost žen zapsat jejich příjmení v nepřechýlené podobě bez udání důvodů.

c) Struktura českých příjmení

Velmi početnou skupinou jsou příjmení odvozená příponou *-ský, -cký*. Další četnou skupinou jsou příjmení odvozená příponou *-ek* ve tvaru zdvojnásobení. Hojně jsou zastoupená příjmení vzniklá z tvaru *l-ového* přičestí, dále odvozená příponou *-d(a)*. Další skupinu tvoří příjmení tvořená předponou *ne-*. Objevují se i nářeční změny hlásek nebo vynechávání hlásek. Výraznou skupinu tvoří příjmení vzniklá skládáním předložkových nebo větných spojení. Dokládají se i zdvojená příjmení, která byla zděděna po předcích, neboť není možné je nově vytvářet.

Občané ČR mohou po sňatku užívat buď jednoslovné příjmení společné, zvolené po jednom ze snoubenců nebo si každý ponechá svoje příjmení, popř. může jeden ze snoubenců za příjmením společným na druhém místě uvádět své předchozí příjmení (nelze použít mezi příjmeními pomlčku). Oficiálně lze užívat více příjmení pouze tehdy, jestliže je jedinec nabyt podle dříve platných předpisů nebo prohlásil-li při uzavírání manželství, že spolu se společným příjmením bude užívat i

své předchozí příjmení. Dítě je zapsáno pod příjmením, které jako společné zvolili jeho rodiče při sňatku. Po rozvodu může občan ČR přijmout své předcházející příjmení. V případech, kdy občan není spokojen se svým příjmením ze závažných důvodů (komické nebo hanlivé vyznění, jeho délka, apod.), může si příjmení na matrice změnit. Ve funkci příjmení nelze použít samostatné písmeno, shluky hlásek, číslice, apod.

V roce 2012 bylo podle materiálů Ministerstva vnitra ČR prezentováno 490 817 příjmení evidovaných na našem území. Na prvních místech se umístila příjmení Nováková, Novák, Svobodová, Novotná, Svoboda, Novotný, Dvořáková, Dvořák, Nguyen, Černá, Černý, Procházková, Procházky, Kučerová, Kučera, Veselá, Veselý, Horáková, Horák a Krejčí. Současná data nelze prezentovat, neboť Ministerstvo vnitra není oprávněno ke zveřejňování statistik[4].

4. PRAKTICKÁ ČÁST

Ve svém výzkumu jsem použil formu dotazníku. Ten jsem rozdál do jednotlivých tříd na prvním a druhém stupni. Celkem jsem rozdál 223 dotazníků. Zpět se mi jich vrátilo 218. V dotazníku jsem se ptal na třídu a stupeň, na jméno a příjmení dotazovaného, na jméno otce a matky. Jako doplňující otázku jsem použil dotaz, v jaké obci dotazovaný žije, co znamená její název a co o ní ví.

Sběr informací jsem provedl v prosinci 2021 a v lednu 2022. Z celkového počtu vrácených dotazníků jsem zjistil, že mi odpovědělo 97 dívek a 121 chlapců. Jména jsem rozdělil na skupiny podle stupně školy.

Na prvním stupni byla nejčastější dívčí jména Veronika, Lucie, Adéla a Valérie. Do tabulky a následného grafu (viz tabulka č. 1) jsem pro znázornění uvedl ještě další jména, která se více opakovala – Marie, Emma, Barbora, Anna, Natálie a Karolína. U chlapeckých jsem do tabulky s grafem (viz tabulka č. 2) použil také 10 jmen. Mezi nejvíce zastoupená jména patřilo jméno Jan, Jakub, Matyáš. Dále zde byl Adam, Josef, Jiří, Filip, Vojtěch, Karel a Tomáš.

U druhého stupně byla z dívčích jmen nejvíce zastoupena jména Lucie, Anna, Barbora, Terezie a Magdaléna (viz tabulka č. 3). U chlapců převládal Vojtěch, David, Jan, Martin, Adam, Matěj, Jakub, Josef, Jindřich, Dominik, Patrik a Petr (viz tabulka č. 4).

Z celkového počtu jmen dívek a chlapců na naší škole byl jasným vítězem Vojtěch s počtem 11 zástupců. Za ním na těsném druhém místě byl Jan s počtem 10 a třetí místo obsadil Jakub s počtem 7 (viz tabulka č. 5). Z dívčích jmen byly favoritkami jména Lucie a Veronika, obě shodně s počtem 6. Na druhém místě se umístily Anna a Barbora s počtem 5. Třetí místo patřilo Tereze s počtem 4 (viz tabulka č. 6).

Z těchto výsledků jsem vyvodil tyto závěry. Shodně bylo na obou stupních zastoupeno jméno Lucie. Oproti tomu Veronika vedla jen na prvním stupni, na druhém již ne. Taktéž Adéla, která měla na prvním stupni četné zástupkyně, na druhém stupni chyběla úplně. Stejně tak Simona, Julie, Eva, Marina, Nikola, Lea, Klára, Viktorie, Vilma, Nela, Laura, Michaela, Sofie a Johanka své zástupkyně na druhém stupni nemají. I na druhém stupni najdeme jména, která na prvním nejsou. Patří sem Evelína, Emílie, Izabela, Viola, Elen, Markéta, Šárka, Zuzana, Daniela, Jolana, Dorota, Linda, Ha-

na, Martina, Ludmila, Alice, Renáta, Zdeňka, Rozárie, Marika, Denisa, Radana a Sabina. Je tedy patrné, že v dnešní době se objevují ve větší míře jména netradiční a ne pro náš stát příliš typická. Také dívčí jména podléhají více módě.

U chlapeckých jmen bylo na obou stupních zastoupeno jméno Vojtěch, Jakub, Jan, Adam, Josef. Pouze na prvním stupni byl Milan, Matyáš, Karel, Oliver, Jonáš, Štěpán, Tadeáš, Šimon, Radim, Viktor, Kryštof, Damian a Miroslav. Naopak jen na druhém stupni byl Kristián, Dorian, Jindřich, František, Erik, Oskar, Boleslav, Timotei, Prokop, Václav a Vladimír. U chlapeckých jmen tedy převládají typická česká jména, používaná i v dřívějších dobách a patřící mezi nejvíce oblíbená i v dnešní době. Poté jsem vyhodnotil jména rodičů žáků. Nejčastějšími ženskými jmény byly Petra, Lenka, Jana, Monika, Iva a Marie. U mužů převládal Petr, Martin, Pavel, Jiří, Tomáš, Milan a Jan. I z toho lze vyvodit, že mužská a chlapecká jména se nemění, zůstávají stále oblíbená, kdežto ženská a dívčí jména jsou více proměnlivá.

Při pátrání po původu těch nejvíce zastoupených jmen jsem použil knihu Miloslavy Knappové: Jak se bude vaše dítě jmenovat? Zde jsem zjistil, že nejčastěji používané jméno **Vojtěch** je slovanského původu a znamená „útěcha, posila vojska“. Jmeniny má 25. dubna. Další jméno **Jan** je hebrejského původu a znamená „bůh je milostivý“. Jmeniny slaví 24. června. Třetí nejvíce zastoupené jméno **Jakub** se také odvozuje z hebrejštiny a vykládá se jako „ten, kdo drží za patu“, přeneseně „druhorozený“. Jmeniny má 25. července. U dívčích jmen je **Lucie** latinského původu a znamená „světlý, zářící“. Jmeniny má 13. prosince. **Veronika** je patrně řeckého původu a znamená „nositelka vítězství“. Jmeniny má 7. února. **Anna** je hebrejského původu a znamená „milostná, milostiplná“. Jmeniny slaví 26. července. **Barbora** je řeckého původu a znamená „barbarka, cizinka“. Jmeniny slaví 4. prosince. **Tereza** je taktéž řeckého původu a vykládá se jako „pocházející z ostrova Thery“. Jmeniny má 15. října.

Dalším „oříškem“ bylo vyhodnocení příjmení. Zde jsem již data nedělil podle stupňů ani jsem nerozlišoval ženskou a mužskou podobu příjmení. Pouze jsem vyhodnotil ta nejčastější příjmení, která se na škole vyskytují. Výsledný počet příjmení činil 130. Tím nejvíce zastoupeným příjmením bylo příjmení Dvořák s 8 zástupci. Na druhém místě se umístilo příjmení Tichý s počtem 6 a o třetí příčku se dělí příjmení Mládek, Stejskal a Findejs s 5 zástupci (viz tabulka č. 7).

Pátrat po původu příjmení bylo trochu obtížné. Existují různé internetové stránky, zabývající se četností příjmení, ale význam příjmení zde vždy nenajdeme. Podle stránky www.prijmeni.cz znamená příjmení **Dvořák** velkého sedláka, hospodáře nebo dvorského služebníka, člověka ze dvora. Význam příjmení **Tichý** snad není třeba vysvětlovat, je to odkaz na povahovou vlastnost člověka. U příjmení **Mládek** je patrné, že je odvozené od vzhledu člověka, který vypadá mladě. **Stejskal** vychází ze slovesa postesknout si, litovat se. No a příjmení **Findejs** bylo nejtěžší. Nakonec jsem usoudil, že by mohlo pocházet z němčiny od slova finde (nalézt).

A nakonec má bonusová otázka. S tou se žáci příliš nezabývali, přes 90 % jich rovnou napsalo, že netuší, proč se jejich vesnice tak jmenuje. Pár žáků z Bystrého a Jedlové se pokusilo o jakýsi výklad, který se přiblížil skutečnosti.

5. Závěr

Ačkoliv volba tématu mé absolventské práce nedopadla úplně tak, jak jsem si představoval (neboť jsem měl původně vybrané jiné téma), nakonec jsem byl mile překvapen. Vždy jsem bral jméno a příjmení automaticky, nikdy jsem nepřemýšlel nad tím, co znamená. Snad jednou, když jsem od tety dostal hrníček s mým jménem a napsaným významem, jsem byl potěšený, že mé jméno znamená něco významného. Při čtení knihy od paní Knappové jsem se občas velice zasmál nad významy jmen. Taktéž při hledání významu příjmení na internetu mě překvapilo, kolik zástupců mého příjmení najdeme napříč celou republikou.

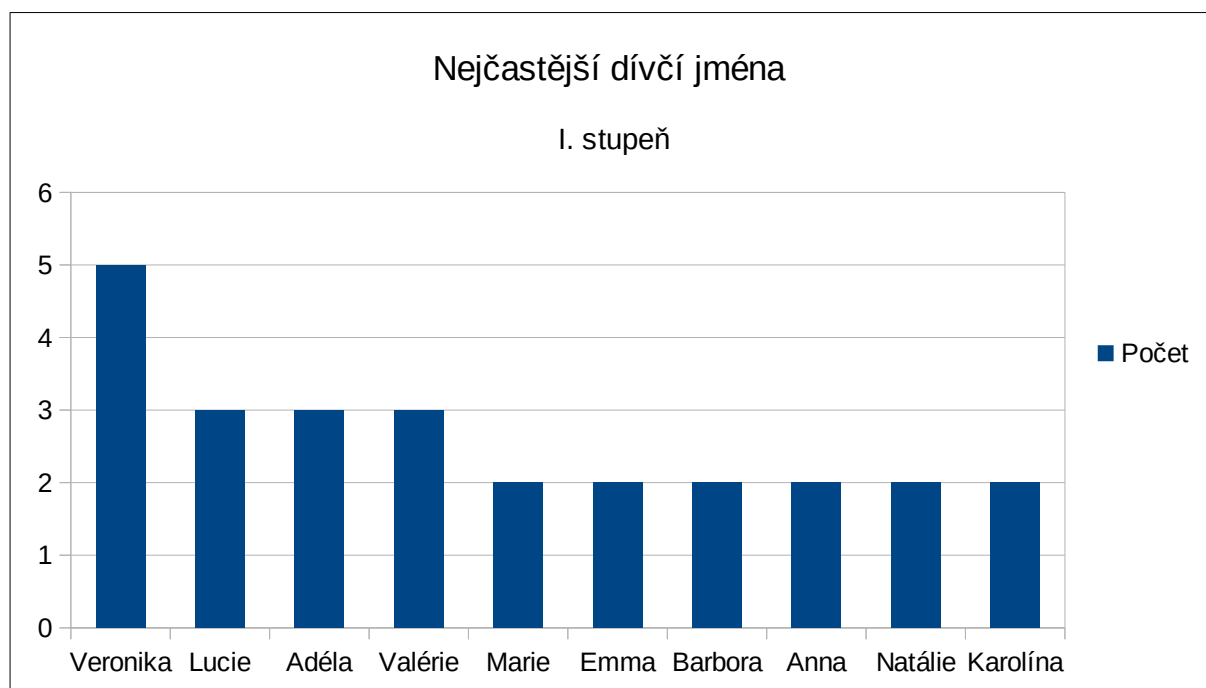
Doufám, že moje práce alespoň trochu nastínila pestrost používaných jmen.

6. Přílohy

TŘÍDA	STUPEŇ
TVOJE JMÉNO	
JMÉNO TVÉ MATKY	
JMÉNO TVÉHO OTCE	
TVÉ PŘÍJMENÍ	
NÁZEV OBCE, VE KTERÉ ŽIJEŠ	
VÍŠ, CO ZNAMENÁ NÁZEV TVÉ OBCE? NAPIŠ, CO O NĚM VÍŠ:	ANO/NE

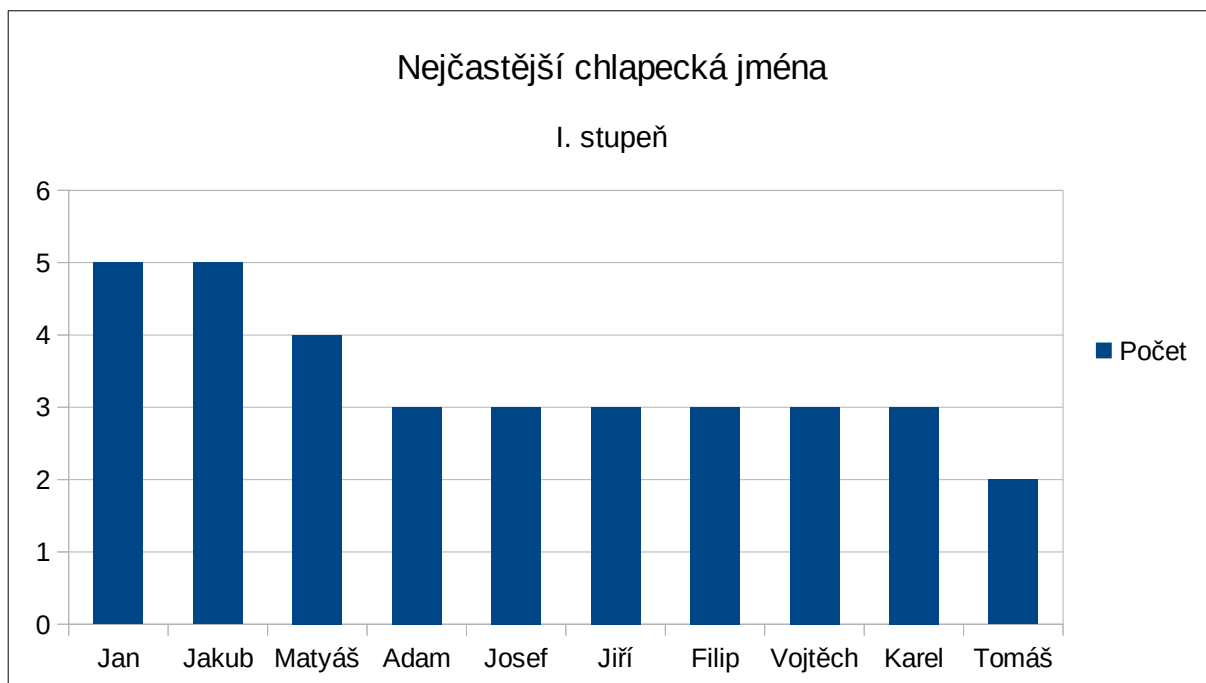
Tabulka č. 1

Jméno	Veronika	Lucie	Adéla	Valérie	Marie	Emma	Barbora	Anna	Natálie	Karolína
Počet	5	3	3	3	2	2	2	2	2	2

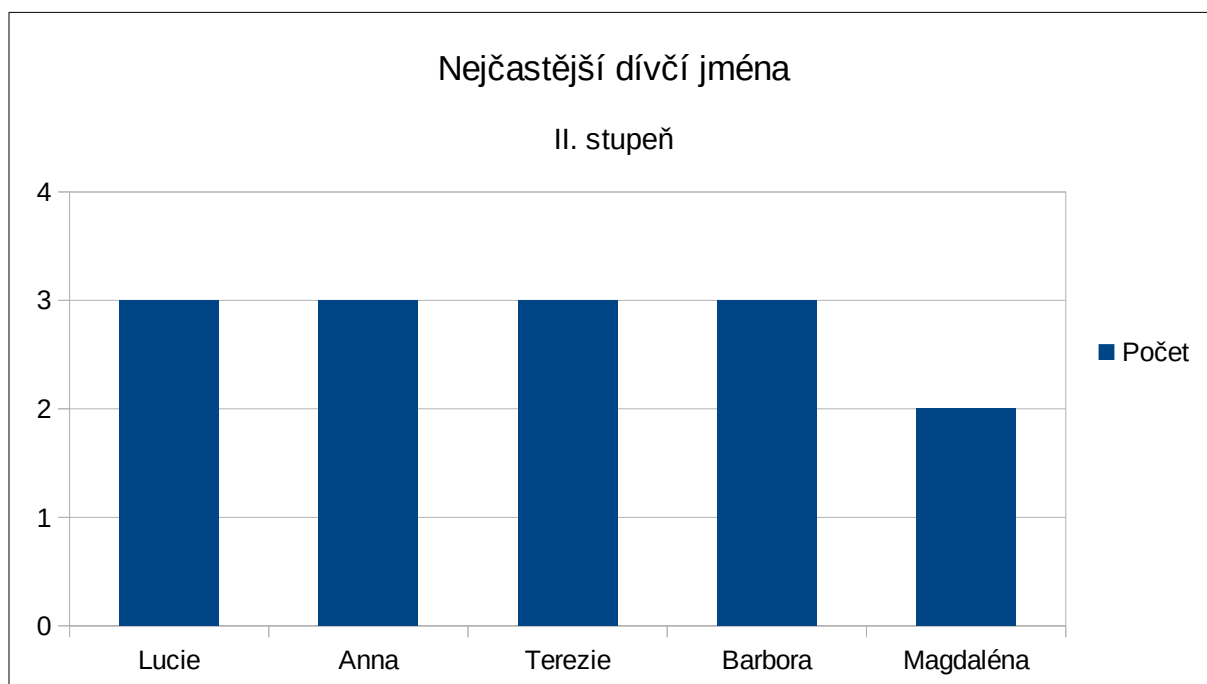
Tabulka č. 2

Jméno	Jan	Jakub	Matyáš	Adam	Josef	Jiří	Filip	Vojtěch	Karel	Tomáš
Počet	5	5	4	3	3	3	3	3	3	2

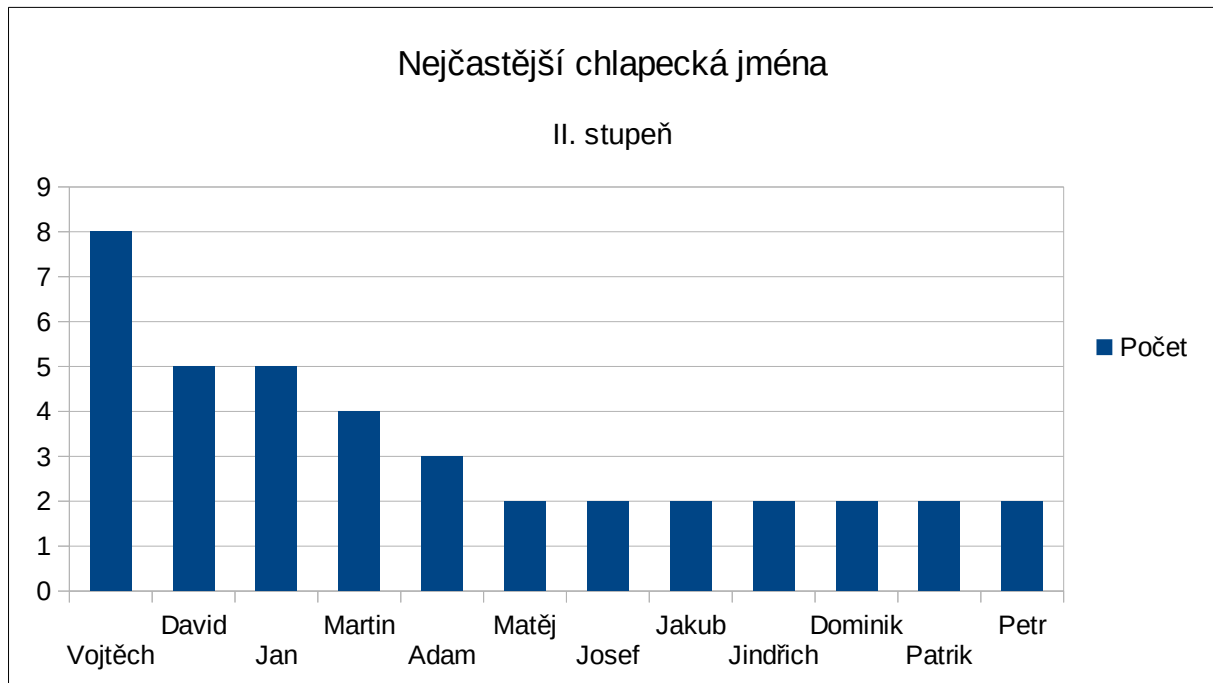
Tabulka č. 3

Jméno	Lucie	Anna	Terezie	Barbora	Magdaléna
Počet	3	3	3	3	2

Tabulka č. 4

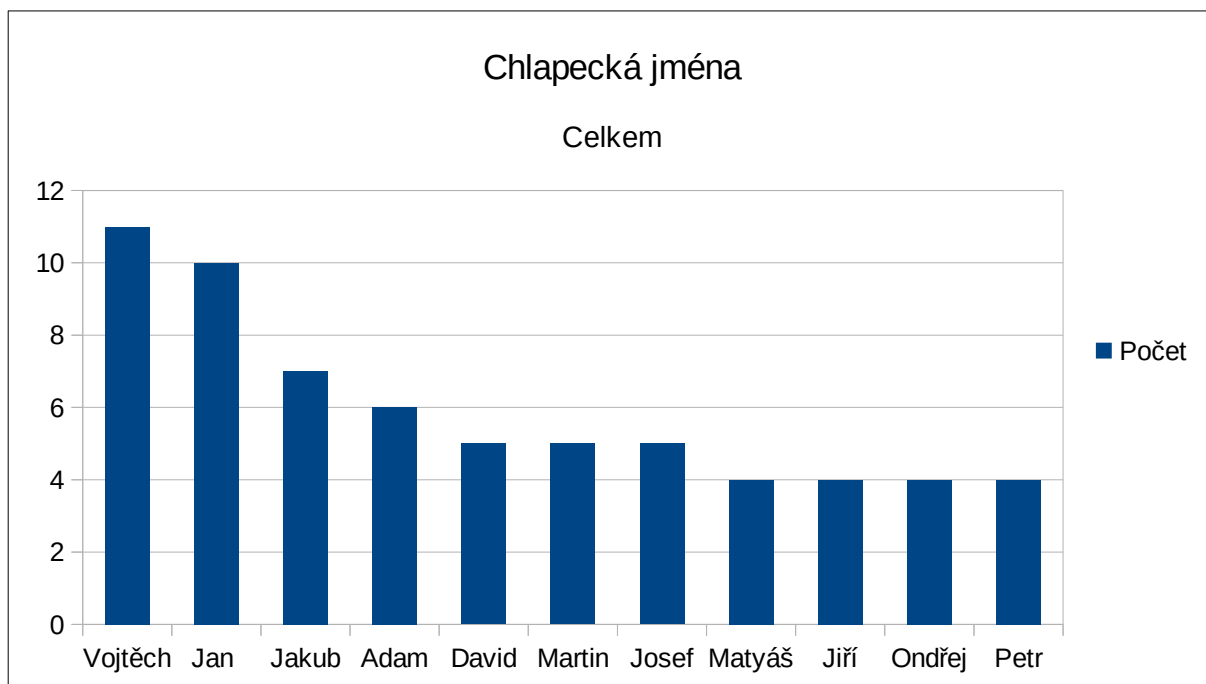
Jméno	Vojtěch	David	Jan	Martin	Adam	Matěj	Josef	Jakub	Jindřich	Dominik	Patrik	Petr
Počet	8	5	5	4	3	2	2	2	2	2	2	2

Tabulka č. 5

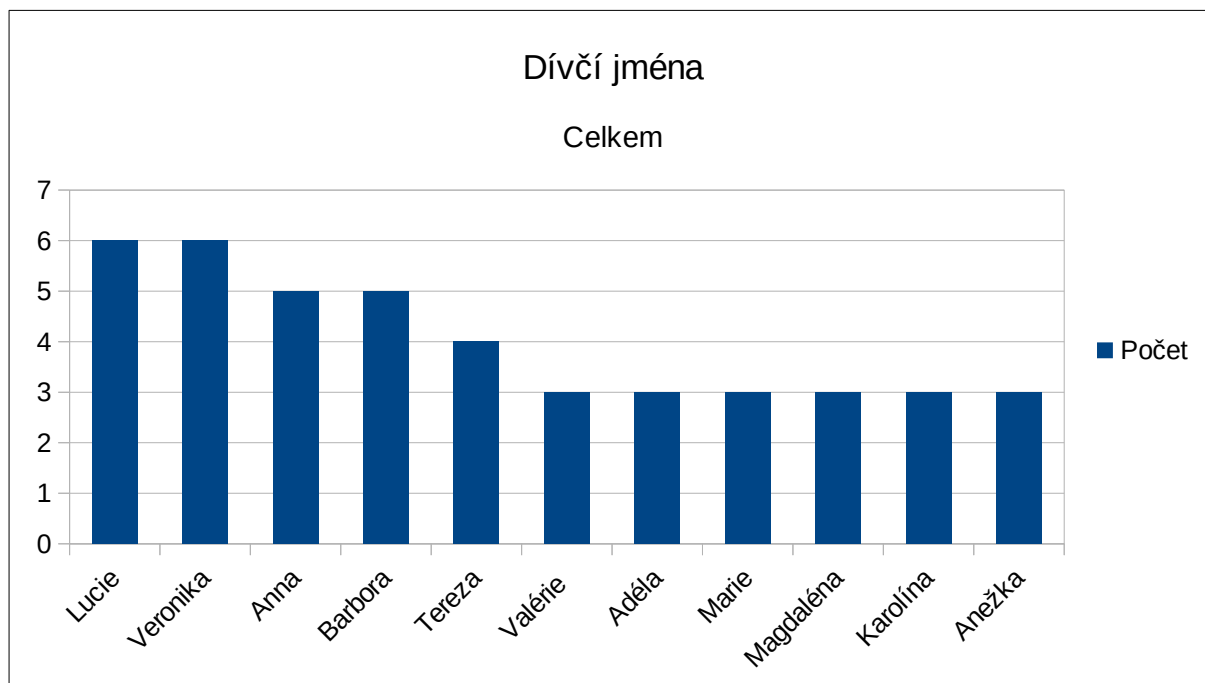
Jméno	Vojtěch	Jan	Jakub	Adam	David	Martin	Josef	Matyáš	Jiří	Ondřej	Petr
-------	---------	-----	-------	------	-------	--------	-------	--------	------	--------	------

Počet	11	10	7	6	5	5	5	4	4	4	4
--------------	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---

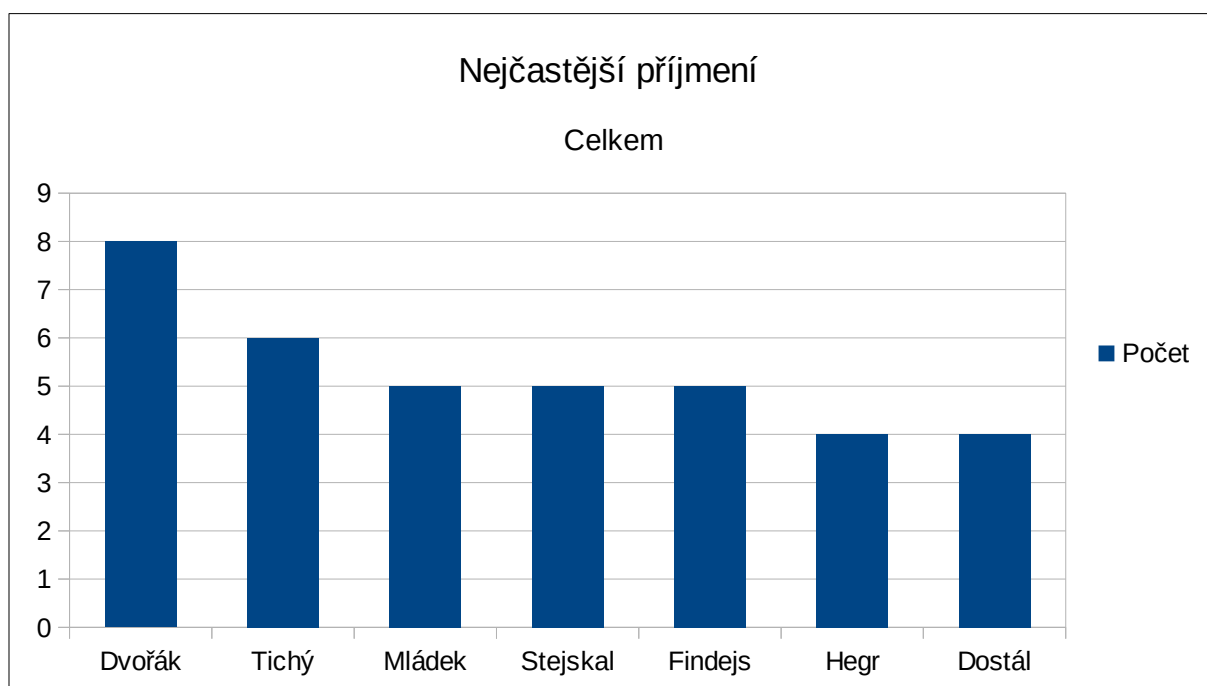
Tabulka č. 6

Jméno	Lucie	Veronika	Anna	Barbora	Tereza	Valérie	Adéla	Marie	Magdaléna	Karolína	Anežka
Počet	6	6	5	5	4	3	3	3	3	3	3

Tabulka č. 7

Příjmení	Dvořák	Tichý	Mládek	Stejskal	Findejs	Hegr	Dostál
Počet	8	6	5	5	5	4	4

7. Citace

[1] Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

[2] [Osobní jméno – Wikipedie \(wikipedia.org\)](#)

[3] KNAPPOVÁ, Miloslava. *Jak se bude vaše dítě jmenovat?: původ, význam, pravopis, výskyt a obliba, kalendář : informace o jménech afrických a asijských*. Vyd. 5., přeprac. a dopl. Praha: Academia, 2010. ISBN 978-80-200-1888-5

[4] <https://www.czechency.org/slovník/příjmi>